

KAIROS PALESTINA II

ÖPPET BREV

från

The National Coalition of Christian Organizations in Palestine, NCCOP,

till

World Council of Churches och den ekumeniska rörelsen

Lär er göra det goda. Sträva efter rättvisa, stöd den förtryckte (Jesaja 1:17).

Bakgrund

När vi möts den här månaden i Betlehem i det ockuperade Palestina, lider vi fortfarande under 100 år av orättvisa och förtryck som åsamkats det palestinska folket. Det började med den orättvisa och olagliga Balfour-deklarationen 1917 och fortsatte med Nakba och flyktingströmmen 1949. Sedan följde den olagliga israeliska ockupationen av Västbanken och Östra Jerusalem 1967, splittringen och uppdelningen av vårt folk och vårt land genom isolationspolitik, konfiskering av mark och byggande av apartheidmuren och bosättningar för endast judiska invånare.

Vi lider fortfarande på grund av en politisk deklaration från ett västerländskt imperium, som är baserad på omtvistade teologiska antaganden. Också en del kyrkor och kristna ledare stödde upprättandet av kolonialstaten i vårt land och ignorerade därmed totalt – till och med avhumaniserade – den nation och vårt folk som redan hade levt där i århundranden. Vi fick betala priset för grymheter som begåtts i Europa.

Hundra år senare med tusentals förlorade liv, städer och byar som raderats ut från jordens yta – men inte ur våra minnen – , miljontals flyktingar, tusentals demolerade hem och upprepade arresteringar, fortsätter vår Nakba.

Hundra år har gått, och det finns fortfarande ingen rättvisa i vårt land! Diskriminering och ojämlikhet, ockupation och ett systematiskt förtryck är vad som gäller. Idag står vi inför en återvändsgränd och vi har nått ett dödläge. Trots alla löften, otaliga toppmöten, FN-resolutioner och uppmaningar från religiösa ledare och lekmanorganisationer, längtar palestinierna fortfarande efter frihet och oberoende samt söker rättvisa och jämlikhet. Mänskligt sett har vi nått ”det omöjliga ögonblicket” (the impossible moment), det begrepp som den katolske patriarken emeritus Sabbah nyligen myntade.

Kan det vara så att vi nått detta ”omöjliga ögonblick” därför att saker och ting redan från första början – för hundra år sedan – byggdes på orättvisa förutsättningar? Kan man förvänta sig att en så orättvis deklaration som Balfour-deklarationen kan skapa något annat än tvist och förstörelse?

Idag har vi anledning att minnas The Amman Call som presenterades av PIEF (Palestine Israel Ecumenical Forum) för tio år sedan. Vi är tacksamma till dem som då stod tillsammans med oss i en solidaritet som kostade, och stod upp för sanning och rättvisa. Vi oroas också över att situationen på marken har förvärrats nu tio år senare och hela tiden fortsätter att förvärras. I likhet med andra initiativ som förespråkade ett slut på ockupationen så har inte heller The Amman Call nått sitt mål när det gäller att bygga och uppnå en rättvis fred, och idag måste vi fråga oss: Varför?

Vi är oroade över Israels systematiska angrepp på det kreativa palestinska motstånd vi och våra partners över hela världen använder som påtryckning på Israel för att upphöra med ockupationen. Många nya lagar har stiftats för att motarbeta detta kreativa, ickevåldsliga motstånd och förhindra alla strävanden efter fred. Det här är inte bara en attack mot samvetsfrihet och yttrandefrihet utan också ett angrepp på vår rättighet och plikt att bekämpa det onda med det goda. Nu försöker Israel till och med hindra pilgrimer från att besöka Betlehem – Immanuels stad!

Även om vi är tacksamma för den solidaritet som uttrycktes i The Amman Call och som utövats av många kyrkor världen över, oroas vi över att en del kyrkor har försvagat sina positioner under de senaste tio åren till följd av manipulativa påtryckningar. Många gömmer sig fortfarande bakom en fasad av politisk neutralitet och vill inte riskera att stöta sig med sina religiösa dialogpartners.

Slutligen: Vi möts i ett sammanhang där religionskrig och religiös förföljelse existerar i vår region. Religiös extremism är på frammarsch, och religiösa minoriteter har betalat ett högt och smärtsamt pris. Vi tackar för era ansträngningar att hjälpa flyktingar och för att få slut på konflikterna i vår region. Vi tackar er också för ert stöd till förföljda kristna i Irak och Syrien.

Vårt rop

”Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade” (Matt 5:6).

”Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket. Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull” (Matt 5:10-11).

När vi står inför detta ”omöjliga ögonblick” (”impossible moment”) ger det oss ingen glädje att säga ”vad var det vi sade” när vi för åtta år sedan presenterade Kairos Palestina-dokumentet som ett ”sanningens ögonblick” (”moment of truth”)! Vi står nu inför det omöjliga, men vi har inte förlorat hoppet. Vi är den uppståndnes efterföljare och därför ett hoppets folk. Emellertid behöver vi er, och vi behöver er mer än någonsin. Vi behöver er solidaritet, även om den kostar något. Vi behöver modiga män och kvinnor som är villiga att stå i det främsta ledet. Nu är det inte läge för en yttlig, diplomatisk kristendom. Därför vädjar vi till er att höra vårt rop och anta följande:

1. Tala klarspråk! Benämna Israel som en apartheidstat i enlighet med folkrätten (international law). Desmond Tutu sade, det som också stod i ESCWA-rapporten från FN: ”Israel är skyldigt till att ha påtvingat det palestinska folket en apartheidregim”.

Vi störs mycket av att stater och kyrkor förhåller sig till Israel som om situationen vore normal och ignorerar ockupationen, diskrimineringen och det dagligen förekommande dödandet som är realiteter i landet.

Kyrkor i världen gick samman för att få slut på apartheid i Sydafrika, och Kyrkornas världsråd spelade en modig och profetisk nyckelroll med sitt ledarskap. Vi förväntar oss att ni gör detsamma nu!

2. Fördöm entydigt Balfour-deklarationen! Den är orättfärdig, och kräv därför av

Storbritannien att de ber det palestinska folket om förlåtelse och kompenserar dess förluster. Vi ber kyrkor och kristna att stötta palestinierna i deras krav på rättvisa. Från början var det den här skändliga deklarationen som lade grunden till att en etnisk-religiös stat bildades. Det är något som vår region lider följderna av idag.

3. Ta tydlig ställning mot varje teologi eller kristen grupp som rättfärdigar ockupationen. Ta teologisk ställning mot att privilegiera en nation framför den andra baserat på etnicitet eller på ett förbund.

Vi ber er att anta och leva ut den teologi som Kairos Palestina-dokumentet står för, och att ni arrangerar konferenser för att lyfta medvetenheten kring dessa frågor.

4. Ta tydlig ställning emot religiös extremism och emot alla försök att skapa en religiös stat i vårt land eller vår region. Vi ber er att stötta oss i kampen mot extremismens fundament samt att ni rådgör med oss när ni agerar mot religiös extremism i vår region så att ni inte äventyrar och skadar vår ställning här.

5. Ta förnyad kontakt med era religiösa dialogpartners och inkludera i dialogen ockupationen med dess orättvisor i Palestina och Israel. Om det behövs, var villiga att avsluta kontakten om inte ockupationen och dess orättvisor utmanas i er dialog.

6. Led kampanjer för att få kyrkoledare och pilgrimer att besöka Betlehem och andra palestinska städer på den ockuperade sidan av muren. Gör det i samverkan med palestinska researrangörer för turister och pilgrimer. Vi ber er att offentligt gå emot alla försök från Israel och från kristna researrangörer som varnar pilgrimer för att besöka platser i Palestina.

7. Försvara vår rätt och vår plikt att stå emot ockupationen med kreativa och ickevåldsliga medel! Vi ber er att tala för stöd till ekonomiska åtgärder som sätter press på Israel att upphöra med ockupationen! Vi ber er att även gå vidare med stöd för åtgärder mot Israel inom idrott och kultur och på det akademiska området tills Israel underkastar sig folkrätten (international law) och de FN-resolutioner som kräver ett slut på ockupationens apartheid och diskriminering samt accepterar att flyktingar får återvända till sitt hemland och till sin egen mark. Detta är vårt sista fredliga försök. Vi ber er att intensifiera dessa åtgärder som ett svar på Israels kampanj mot BDS (bojkott, desinvesteringar, sanktioner).

8. Skapa lobbygrupper till försvar för palestinska kristna! Vi ber att ni offentligt utmanar kristna organisationer som misskrediterar vår legitimitet i arbetet för att häva ockupationen.

9. Därför vill vi med eftertryck uppmana er att snarast skapa ett strategiskt program inom Kyrkornas Världsråd! Ett program som liknar "Programmet för att bekämpa rasism" (*Programme to Combat Racism, PCR*) behövs för att stötta lobbyarbete samt förorda och utveckla aktiviteter för rättvisa och fred i Palestina och Israel samt arbeta för att bevara närvaron av palestinska kristna genom att stötta deras organisationer, kyrkliga verksamhet och fredliga strävanden.

I egenskap av uthålliga vittnen erkänner, bekräftar och uppehåller vi den långa profetiska traditionen, speciellt den som startade i och med The Amman Call och formulerades i Kairos Palestina-dokumentet. Vi inser till fullo vilka påtryckningar som kyrkoledare utsätts för både här och utomlands för att inte tala Sanningen. Det är därför vi sänder den här uppmaningen.

Läget är mer än akut. Vi står på randen till ett katastrofalt sammanbrott. Det status-quo som råder nu är ohållbart. Det här kan vara vår sista chans att uppnå en rättvis fred. Som kristen palestinsk gemenskap kan det här vara vår sista möjlighet att rädda en kristen närvaro i det heliga landet. Vårt enda hopp som kristna kommer från det faktum att i Jerusalem, Guds stad och vår stad, finns en tom grav. Jesus Kristus som triumferade över synd och död kom med nytt liv till oss och till hela mänskligheten!

Alltid är jag ansatt, men inte kringränd, rådvill men inte rädlös, förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad (2 Kor 4:8-9).

Betlehem, Palestina, den 12 juni 2017

Översättning till svenska: Ulla-Stina Rask/Anna Karin Hammar

www.kairospalestine.ps